

videre Sømænd Jens af Aarhus forklarer, at Mortensen slog 7 Ris, der alle vare dyppede i Saltlage, i Stykker paa hans Ryg, og derefter var han 6 Uger i Arrest. Oskar af Horsens blev af Mortensen pryglet saaledes, at hans Ryg sad i et blodigt Saar i de 4 Uger, han var i Arrest. Den 13-aarige Viggo har faaet 60 Slag Ris; hans Bagdel blødte. Johannes har faaet 50 Slag Tamp, saa hans Ryg blev blodig. Endelig er der Oskar, der nøgen er bleven tildelt 30 Slag Ris. Risene vare dyppede i Saltlage, og denne løb endnu af dem.

Jeg kunde vedblive med at oplæse, hvad der er fremkommet under disse Forhør. Men til Trods for disse gruopvækkende Afsløringer vover Overinspektøren, den Mand, som man nu fra Regeringspartiets Side roser saa stærkt, at sige, at Forholdene paa Flakkebjerg ere lige saa gode som paa alle de andre Opdragelsesanstalter. Er det da Sandheden? Nej, slet ikke! Der er ingen anden Opdragelsesanstalt, hvor man anvender Ris, der er dyppede i Saltlage, og pisker Drengene dermed. Der er Landerupgaard, hvor Drengene have ligget i Arrest med Haandjern paa, men der er ellers ikke nogen anden Opdragelsesanstalt i Landet, hvor sligt sker.

De ville kunne forstaa, hvilket stærkt Indtryk det maatte gøre her under første Behandling af Finansloven, da Justitsministeren, en af de faa, der havde haft Lejlighed til at se Forhørsakterne, vover at kalde de Angreb, som det ærede Medlem for Fredericia og jeg fremsatte, overdrevne og urigtige og vover at paastaa, at Mortensen i Virkeligheden var en god Mand, som alle Drengene roste. De ville kunne forstaa, hvilket stærkt Indtryk det gjorde, for man maatte jo tro, at naar den Mand, der beklæder Justitsministerstillingen i vort Land, sagde det, maatte man tro ham, saa var det det Billede, der fremkom ved at læse Forhørene. Men da Forhørene kom frem, saa man bl. a., at en Mand som det ærede Medlem for Æbeltøft (N. Neergaard) stod frem og erklærede, at sligt maatte ikke finde Sted paa en Opdragelsesanstalt.

Den samme Fremgangsmaade, som Justitsministeren anvendte i den nævnte Sag, har han anvendt i „Hebron“-Sagen. Den højtærede Justitsminister gaar ganske uden om, ganske forbi alle de mange frygtelige Afstraffelser, der have fundet Sted, og holder sig stærkt til den Omstændighed, at en Række af Pigerne i Forhørene har forklaret, at Straffene vare

velfortjente. Det er ganske den samme Fremgangsmaade, som Justitsministeren anvendte, da Flakkebjergsagen var fremme. Jeg ved ikke, om man herefter kan have nogen som helst Tillid til den højtærede Justitsminister, hvor det drejer sig om at afsløre Forhold paa et eller andet Børnehjem eller Opdragelsesanstalt. Hvad skal der foregaa paa en Opdragelsesanstalt, for at Justitsministeren skal mene, at der er Anledning til at afskedige den vedkommende og Anledning til at beordre Tiltale. Hvad forlanger Justitsministeren? Hvilke andre Gyseligheder, hvilke andre Uhyrligheder, hvilke andre Afstraffelser forlanger han end dem, som Mortensen og Fru Bransholm have gjort sig skyldige i? Jeg tror, at de ærede Medlemmer i denne Sal, hørende til Regeringspartiet, som i denne Sag staa støt ved Justitsministerens Side, ville faa meget vanskeligt ved at gaa ud omkring til deres Vælgere og forsvare alle disse Afstraffelser. Det viste sig i Flakkebjergsagen, at min Meningsfælle og jeg ikke paa et eneste Punkt havde overdrevet, men at Forholdene vare værre, end vi havde skildret dem. Med hvilken Letsindighed gaa ikke Justitsministeren og Overinspektøren frem? Overinspektøren, der siger: Forholdene paa de andre Opdragelsesanstalter ere som Forholdene paa Flakkebjerg! Ganske ubeviste Sigtelser! Men der er ingen af Regeringspartiet, der finder paa at rette nogen Klage mod Overinspektøren, fordi han retter denne meget stærke og alvorlige Anklage mod Lederne af vore Opdragelsesanstalter.

Og nu i Gaar hørte vi Justitsministeren fortælle om, at herinde i de københavnske Kommuneskoler „susede hver Dag Rottingen over Drengene“, saa vidt jeg erindrer det, udtrykte Justitsministeren sig saaledes. Hvor kan Ministeren fremsætte en saadan Paastand? Med hvad Ret? Maa jeg bede Justitsministeren komme med Beviser for denne Paastands Rigtighed. I denne Udtalelse ligger der jo nemlig en Paastand om, at herinde i København er det almindeligt med Tildeling af Prygl i Skolen. Lad os faa Protokollerne frem, lad os faa Straffejournalerne fra Skolerne, jeg haaber, Udvalget vil forlange dem, for hvis det er rigtigt, hvad Justitsministeren siger, at herinde i de københavnske Kommuneskoler, her suser hver Dag Spansk-røret — eller Rottingen, som man ogsaa kan kalde det — over Drengenes Rygstykker, saa er der virkelig god Grund til at skride ind. Jeg tror, det er ganske ubevelselige Sigtelser, men det er noget,